

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 6Csp/74/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7821201819
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Judita Gabonaiová Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2022:7821201819.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou Mgr. Ing. Juditou Gabonaiovou Hrenčukovou, v právnej veci žalobkyne F. V., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXXX/XX, XXX XX Y., právne zastúpenej Mgr. Ivicou Štiglitz, advokátkou, so sídlom Šafárikova 8, 048 01 Rožňava, IČO: 42 324 017, proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpenému Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, v konaní o určenie, že Zmluva o splátkovom úvere č. 0512850316 je bezúročná a bez poplatkov, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobkyne **z a m i e t a** .
- II. Súd **n e p r i z n á v a** stranám sporu náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa vo veci samej domáhala určenia že Zmluva o splátkovom úvere č. 0512850316 uzavretá dňa 12.03.2010 je bezúročná a bez poplatkov. Zároveň spolu s podanou žalobou podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala aby súd žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva plynúceho zo Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 12.03.2010, k nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne zapísanej v katastri nehnuteľností Okresného úradu Rožňava nachádzajúcej sa v okrese Y., obec Y., katastrálne územie Y. na liste vlastníctva č. XXXX ako: byt č. XX, nachádzajúci sa v bytovom dome so súpisným číslom XXXX, na ulici S. Č.. XX, XXX XX Y., vchod XX, X poschodie, o veľkosti podielu 1/1, podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti podielu 317/1000, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Žalobkyňa vo svojej žalobe uvádza, že uzavrela predmetnú Zmluva o splátkovom úvere č. 0512850316 dňa 12.03.2010, podľa ktorej si požičala istinu vo výške 33 000,- Eur, ktorú istinu mala splatiť v mesačných splátkach vo výške od prvého čerpania do 30.04.2010 vo výške 186,97 Eur mesačne a od 10.05.2010 vo výške 265,89 Eur v počte celkom splátok 180, s neurčeným dňom začiatku splácania a poslednou splátkou dňa 10.04.2025. Mesačná splátka úveru obsahovala aj sumu vo výške 2,99 Eur titulom poplatku za správu úveru vo výške 2,99 Eur mesačne splatný súčasne s mesačnou splátkou. Predmetná zmluva neobsahuje údaj o RPMN, dátum splatnosti prvej splátky a rovnako neobsahuje údaj o celkovej sume, ktorú mal žalobca uhradiť. Žalobkyňa ďalej podľa zmluvy uhradila spracovateľský poplatok vo výške 265,52 Eur splatný z poskytnutého úveru, ktorý znižuje sumu poskytnutého úveru - istinu na sumu vo výške 32.734,48 Eur. Pokiaľ ide o úver samotný, zmluvu o úvere uzatváral právny predchodca žalovaného (Slovenská sporiteľňa a.s., Bratislava) so žalobkyňou, ktorá žiadala o poskytnutie splátkového úveru na účel splatenia skôr poskytnutých úverov, ako to aj zo samotnej zmluvy o splátkovom úvere vyplýva. K predmetnej zmluve bola podpísaná aj Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátna zmluva zo dňa 12.03.2010, ktorou si pôvodný veriteľ zabezpečil splatenie pohľadávok do budúcnosti a to do výšky istiny a príslušenstva vyplývajúceho z uzavretej zmluvy o splátkovom úvere. Zo

zmluvy o splátkovom úvere vyplýva, že táto neobsahuje zákonné náležitosti vyplývajúce zo zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „ZoSÚ“) tým, že v zmluve právny predchodca žalovaného neuviedol niektoré zákonné náležitosti (údaj o RPMN, termín začiatku splácania úveru, konečná suma úveru) a účtoval si poplatky ako jednorazový spracovateľský poplatok vo výške mesačnej splátky a poplatok za spracovanie úveru vo výške 2,99 Eur splatným s mesačnou splátkou v počte 180 splátok (2,99 Eur x 180 = 538,20 Eur). Vzhľadom na to, že v predmetnej zmluve absentujú vyššie uvedené podstatné náležitosti podľa ZoSÚ, žalobkyňa je toho názoru, že zmluva sa stáva ex lege bezúročná a bez poplatkov, čo znamená, že žalobkyňa bola povinná zaplatiť žalovanému len skutočne poskytnutú istinu (32.734,48 Eur). S poukazom na vyčíslenú pohľadávku, ktorá je podľa žalovaného vo výške 66.363,46 Eur, je viac než odôvodnený nárok žalobkyne na preskúmanie uplatňovanej sumy žalovaným ako právnym nástupcom pôvodného veriteľa, na základe ktorej žalovaný ako právny nástupca veriteľa mieni speňažiť nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobkyne. V danom prípade, na základe vyššie uvedeného, rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán sporu vychádzajú zo žalobkyňou preukázanej skutočnosti o výške nárokovanej sumy žalovaným a to sumy 66.363,46 Eur, na základe ktorej žalovaný už začal s výkonom záložného práva predajom nehnuteľnosti - záloh 1 vo vlastníctve žalobkyne, ktorého výkon by neoprávnené a nezákonne zasiahol do práva žalobkyne vlastníť majetok a práva na obydlie v zmysle v čl. 20 Ústavy SR.

2. Uznesením Okresného súdu Rožňava č. k. 6Csp/74/2021 - 33 zo dňa 09. 07. 2021 súd nariadil neodkladné opatrenie a uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva predajom nehnuteľnosti na základe Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 12.03.2010 a zdržať sa akýchkoľvek úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva predajom nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe a to k nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobkyne zapísanej v katastri nehnuteľností Okresného úradu Rožňava nachádzajúcej sa v okrese Y., obec Y., katastrálne územie Y. na liste vlastníctva č. XXXX ako: byt č. XX, nachádzajúci sa v bytovom dome so súpisným číslom XXXX, na ulici S. Č.. XX, XXX XX Y., vchod XX, X poschodie, o veľkosti podielu 1/1, podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti podielu 317/1000, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

3. Proti vyššie uvedenému uzneseniu v celom rozsahu podal žalovaný odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. S poukazom na § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 328 ods. 1 C.s.p., § 151a, § 151b ods. 1, § 151j a § 151l ods. 4 Občianskeho zákonníka, § 21 ods. 2 a 5 zák. č. 527/2002 Z.z. mal odvolateľ za to, že žalobkyňa dáva zákon prostriedky právnej ochrany v prípade porušenia jej práv, ktoré sa obnovujú spätne k času, ktorý predchádzal vykonaniu nezákonnej dražby. Prihliadnúc k nepremlčateľnosti vlastníckeho práva a k existencii prostriedkov právnej ochrany vyplývajúcej zo zákona má žalobkyňa možnosť voči neoprávneným zásahom do vlastníckeho práva, napr. výkonom nezákonnej dražby žiadať o prostriedky ochrany, preto odpadá potreba dočasnej úpravy pomerov strán neodkladným opatrením s poukazom na iné rozhodnutia krajských súdov. Žalovaný mal za to, že argumentácia žalobkyne môže obstáť len v konaní o určenie neplatnosti dražby, nie ako dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaný má za to, že žaloba vo veci samej nie je dôvodná, preto nie je odôvodnená ani potreba nariadenia neodkladného opatrenia. Nariadenie neodkladného opatrenia v danom prípade neprimerane obmedzí žalovaného vo výkone práv. Je zrejmé, že podstatou žaloby je len oddialenie výkonu záložného práva. Predmetná zmluva o úvere bola uzavretá za účelom poskytnutia úveru na bývanie vo výške 33.000 Eur. Pokiaľ žalobkyňa dôvodí tým, že zmluva o úvere neobsahuje nevyhnutné náležitosti v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z., žalovaný poukázal na to, že preskúmaná zmluva o úvere nie je spotrebiteľským úverom v zmysle tohto zákona, preto túto zmluvu nie je možné podrobiť ani kontrole v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z. a posudzovať jej náležitosti podľa tohto zákona. Žalobu o určenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov je preto potrebné považovať za nedôvodnú a účelovú a bolo by krajne nespravodlivé, aby bol žalovaný obmedzený vo výkone svojich práv účelovým konaním žalobkyne.

4. Krajský súd v Košiciach po preskúmaní uznesenia súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo Uznesením č. k.: 9CoCsp/76/2021 - 72 zo dňa 13. 10. 2021, zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Uznesením Okresného súdu Rožňava č. k. 6Csp/74/2021 - 79 zo dňa 23. 11. 2021 súd v súlade s právnymi závermi súdu vyššieho stupňa vyplývajúcimi z jeho uznesenia, zamietol návrh

žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, s odôvodnením, že žalobkyňa v konaní o nariadení neodkladného opatrenia neosvedčila nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a rovnako potom neosvedčila naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov medzi stranami sporu. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že ide o zmluvu o úvere podľa Obchodného zákonníka. Nejedná sa o zmluvu uzavretú podľa zákona č. 258/2001 Z. z., nakoľko v § 1 ods. 2 je negatívne vymedzené, čo nie je spotrebiteľským úverom. Spotrebiteľským úverom nie je úver nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR (písm. e). Keďže žalobkyňa čerpala úver vo výške 33.000,00 Eur a zmluva bola uzavretá 12.03.2010, nemôže ísť o zmluvu spotrebiteľskú uzavretú podľa z. č. 258/2001 Z. z. ale jedine o zmluvu o úvere uzavretú podľa Obchodného zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že na Zmluvu o splátkovom úvere a Zmluvu o zriadení záložného práva sa nevzťahujú ustanovenia právnej úpravy spotrebiteľských úverov podľa zákona č. 258/2001 Z. z., tak ako tým argumentuje žalobkyňa a preto nie je možné ani posudzovať, či predmetná zmluva obsahuje náležitosti vyžadované citovaným zákonom. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že žalobkyňa v danom prípade nepreukázala nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a žalovaný by tak bol nariadeným neodkladným opatrením neprimerane obmedzený, nad nevyhnutný rozsah. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.12.2021.

6. Podaním zo dňa 05.01.2022 označeným ako Doplňenie právnej argumentácie k žalobe s návrhom na vydanie neodkladného opatrenia žalobkyňa opakovane podala návrh na vydanie totožného neodkladného opatrenia, v ktorom zotrvala na žalobe vo veci samej a navrhovala aby súd podrobil predmetnú úverovú zmluvu súdnemu prieskumu ohľadne neprijateľných zmluvných podmienok s zákonných náležitostí s poukazom na zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platný v čase uzavretia zmluvy. Okrem uvedeného doplnila žalobu o argumentáciu a to, vzniesla námietku premlčania nároku žalovaného teda premlčanie pohľadávky v celom rozsahu vo výške 66.363,46 Eur, ktorú si voči žalobkyne uplatňuje a na základe ktorej začal výkon záložného práva k nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu. Uviedla, že žalovaný nemá žiadny právny nárok na uplatňovanie si uvedenej sumy od žalobkyne a rovnako nemá žiadny právny nárok realizovať predaj nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe. Ako žalobkyňa v žalobe uviedla zmluvu o úvere uzatváral právny predchodca žalovaného (Slovenská sporiteľňa a.s., Bratislava) so žalobkyňou, ktorá žiadala o poskytnutie splátkového úveru na účel splatenia skôr poskytnutých úverov, ako to aj zo samotnej zmluvy o splátkovom úvere vyplýva. K predmetnej zmluve bola podpísaná aj Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátna zmluva zo dňa 12.03.2010, ktorou si pôvodný veriteľ zabezpečil splatenie pohľadávok do budúcnosti a to do výšky istiny a príslušenstva vyplývajúceho z uzavretej zmluvy o splátkovom úvere. Predmetom zmluvy o zriadení záložného práva boli nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností a nachádzajúce sa v Y., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX - byt č. XX nachádzajúci sa na S. Č. XX, Y. s príslušenstvom (ďalej len ako „záloh 1“) a č. 3850 - byt č. XX nachádzajúci sa na Š. č. XXX, Y. (ďalej len „záloh 2“). Žalobkyňa v žalobe uviedla a ako dôkaz k žalobe pripojila Notársku zápisnicu N49/2013, Nz 1193/2013, NCRIs 1268/2013), podľa notárskej zápisnice bol záloh 2 predaný za 7.875,- Eur. Vzhľadom na to, že dražbu mohol pôvodný veriteľ uskutočniť len po zosplatnení pohľadávky je zrejmé, že k zosplatneniu pohľadávky došlo pred realizáciu dobrovoľnej dražby v roku 2013 (záloh č. 2). Vzhľadom na túto skutočnosť je zrejmé, že pôvodný veriteľ si mal svoju zostávajúcu pohľadávku uplatniť u dlžníka, alebo na súde v lehote do 3 rokov od konania dobrovoľnej dražby na záloh č. 2 t.j., do roku 2016. Zároveň z uvedených skutočností vyplýva aj to, že pôvodný veriteľ žalovanému postúpil už premlčanú pohľadávku. Z uvedených dôvodov žalobkyňa opätovne navrhuje, aby Okresný súd Rožňava vydal neodkladné opatrenie. V danom prípade, na základe vyššie uvedeného, rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán sporu vychádzajú zo žalobkyňou preukázanej skutočnosti o výške nárokovanej sumy žalovaným a to sumy 66.363,46 Eur, s poukazom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalobcu. Na základe premlčanej pohľadávky, na ktorú žalovaný nemá právny nárok začal s výkonom záložného práva predajom nehnuteľnosti - záloh 1 vo vlastníctve žalobcu, ktorého výkon by neoprávnene a nezákonne zasiahol do práva žalobkyne vlastníť majetok a práva na obydlie v zmysle v čl. 20 Ústavy SR.

7. Žalovaný sa k podaniu žalobkyne vyjadril dňa 01.02.2022 a uviedol, že v predmetnom konaní už v minulosti zo strany žalobkyne bolo navrhnuté nariadenie neodkladného opatrenia, predmetom ktorého malo byť taktiež zdržanie sa výkonu záložného práva žalovaného. Na základe pôvodného návrhu žalobkyne bolo Okresným súdom Rožňava nariadené neodkladné opatrenie dňa 09.07.2021, č. k. 6Csp/74/2021 - 33, ktoré bolo na základe odvolania žalovaného uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 9CoCsp/76/2021 zrušené dňa 13.10.2021. V prejednávanom prípade teda žalobkyňa po zrušení neodkladného opatrenia znova a na základe nezmenených skutkových okolností navrhuje

nariadiť totožné neodkladné opatrenie voči žalovanému až do skončenia konania o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a to navyše za situácie, kedy konanie vo veci samej, a teda aj rozhodnutie v prejednávanej príhode nemá žiaden význam pre výkon záložného práva ako aj s ohľadom na skutočnosť, že žaloba je zjavne nedôvodná, keďže Zmluva o splátkovom úvere č. 0512850316 uzavretá dňa 12.03.2010 nie je zmluvou v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. Z uvedených dôvodov je potrebné žalobu o určenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, považovať za nedôvodnú a účelovú a podľa názoru žalovaného by bolo krajne nespravodlivé, aby bol žalovaný obmedzený vo výkone svojich práv účelovým konaním žalobcu. Podľa ust. § 230 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.“ Podľa ust. § 329 ods. 3 CSP, ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodutej veci. Podľa R 25/2011: „Pokiaľ nedôjde k zmene skutkových okolností, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, prekážku právoplatne rozsúdenej (§ 159 ods. 3 OSP v spojení s § 167 ods. 1 OSP). Žalobkyňa v opätovnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuviedla žiadnu zmenu skutkových okolností významných pre rozhodnutie, ktoré nastali po zrušení pôvodného neodkladného opatrenia, pričom dáva súdu do pozornosti, že otázka premlčania pohľadávky, na ktorú sa žalobca dodatočne odvoláva, nie je zmenou, ktorá by mohla nastať po vydaní vyššie uvedeného uznesenia o zrušení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko túto námietku mohol vzniesť aj v predošlom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a teda v danom prípade nejde o výnimku v zmysle ust. § 329 ods. 3 CSP, ale o právoplatne rozhodnutú vec, ktorá tvorí prekážku res iudicata. Žalobkyňa sa ďalej snaží poukázať na neprijateľné podmienky obsiahnuté v zmluve o úvere, avšak tieto nijako nešpecifikuje ani nekonkretizuje. Žalobkyňa neuviedla, akým spôsobom zmluvné podmienky, na ktoré poukazuje, spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa neprijateľné podmienky žiadnym spôsobom nešpecifikovala, nie je možné sa k výhradám žalobkyne ani relevantne vyjadriť. V ďalšej časti svojho vyjadrenia žalovaný poukázal na ustanovenie § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. V prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Podľa ustanovenia § 21 ods. 5 zákona o dobrovoľných dražbách: Ak vydražiteľ zmaril dražbu alebo ak súd určil dražbu za neplatnú, účinky príklepu zanikajú ku dňu príklepu. Ako vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení, právny poriadok Slovenskej republiky ponúka tomu, kto má za to, že jeho vlastnícke právo bolo porušené (okrem iného napr. aj nezákonným výkonom dobrovoľnej dražby) celý rad prostriedkov právnej ochrany (vrátane žaloby o neplatnosť dobrovoľnej dražby). V prípade využitia týchto prostriedkov právnej ochrany a úspechu v takomto konaní sa porušené práva tejto osoby navyše obnovujú spätne k času, ktorý predchádzal vykonaniu nezákonnej dražby. Prihliadnuc k nepremiateľnosti vlastníckeho práva a tiež existencii vyššie špecifikovaných prostriedkov právnej ochrany voči neoprávneným zásahom do vlastníckeho práva vlastníka (napr. výkonom nezákonnej dražby) odpadá potreba dočasnej úpravy pomerov strán neodkladným opatrením. Žalovaný ďalej citoval jednotlivé rozhodnutia súdov s ktorými sa stotožnil a navrhol aby súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj podanú žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania.

8. Uznesením Okresného súdu Rožňava č. k. 6Csp/74/2021 - 119 zo dňa 03. 02. 2022 súd konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 05.01.2022 zastavil, nakoľko v posudzovanom prípade bola daná prekážka veci rozhodutej, pretože z nového návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 05.01.2022 jednoznačne vyplynulo, že po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý pôvodný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, nedošlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.03.2022.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní uviedla, že trvá na podanej žalobe ako aj na dôvodoch v nej uvedených. Poukazovala na ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to na § 1 ods. 2 písm. e), v zmysle ktorého predmetná úverová zmluva nie je považovaná za spotrebiteľský úver a nepožíva ochranu citovaného zákona. Avšak aj napriek uvedenému mala za to, že predmetnú zmluvu je potrebné považovať za zmluvu spotrebiteľského charakteru čo vyplýva z ust. § 52 a nasl. OZ, pričom poukazovala na prechodné a záverečné ustanovenie tohto zákona, účinné od 01.01.2008, ods. 1 § 8aa, ktorý hovorí; zmluva o spotrebiteľskom úvere a

formulár musí obsahovať prvýkrát priemernú hodnotu RPMN do dvoch mesiacov po jej zverejnení podľa § 7a ods. 2. Podľa tohto § 7a ods. 2 Ministerstvo, národná banka alebo nimi určená osoba zverejňujú informácie o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch. Ďalej poukazuje na prílohu k predmetnému zákonu účinnému v čase uzavretia zmluvy, na prílohu č. 3, kde je uvedené, že týmto zákonom sa prebehá smernica rady 87/102 EHS z 22.12.1986 a v nadväznosti na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C 76/10 je potrebné, aby súd skúmal existenciu RPMN, ďalej citované body z uvedeného rozhodnutia, bod 8, podľa ktorého čl. 14 smernice stanovuje; členské štáty zabezpečia, že úverové zmluvy neznižujú na škodu spotrebiteľa ustanovenia vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré vyplývajú alebo sú v zhode s touto smernicou. Táto smernica nezamedzuje členským štátom, aby udržiavali a prijímali prísnejšie ustanovenia k ochrane spotrebiteľa konzistentné so záväzkami, ktoré vyplývajú zo zmluvy. Príloha smernice upravuje harmonizovanú metódu výpočtu RPMN. Bod 17 rozhodnutia, podľa čl. 8 smernice 93/13, členské štáty môžu prijať alebo si ponechať najprísnejšie opatrenia kompatibilné so zmluvou v oblasti obsiahnutej touto smernicou s cieľom zabezpečenia maximálneho stupňa ochrany spotrebiteľa. Zároveň poukázala na bod 64 rozhodnutia; účel sledovanou smernicou 87/102 spočíva v zabezpečení dodržiavania pravidla minimálnej ochrany spotrebiteľa v oblasti spotrebiteľského úveru. Smernica 87 ako to vyplýva z jej odôvodnení bola prijatá na účely dosiahnutia dvoch cieľov, ktorými sú vytvorenie spoločného trhu v oblasti spotrebiteľských úverov na jednej strane a ochrana spotrebiteľa, ktorý tieto úverové zmluvy uzatvára. Zároveň poukázala na bod 68 až 75 tohto rozhodnutia. V kontexte smernice rady 87/102 neexistencia údajov RPMN v spotrebiteľskej zmluve môže predstavovať rozhodujúcu okolnosť pre vnútroštátny súd v rámci jeho analýzy otázky či podmienka zmluvy o spotrebiteľskom úvere týkajúca sa nákladov, v ktorej sa nenachádza takýto údaj, je zrozumiteľná v zmysle čl. 4 Smernice 93/13, ak nejde o takýto prípad tento súd má možnosť aj bez návrhu posúdiť, či vzhľadom na všetky okolnosti týkajúce sa uzavretia zmluvy je opomenutie údajov o RPMN v jej podmienke týkajúcej sa nákladov tohto úveru spôsobilé prisúdiť tejto doložke nekalú povahu v zmysle čl. 3 a 4 Smernice 93/13. Napriek tomu bez ohľadu na priznanú možnosť posúdiť túto zmluvu z hľadiska Smernice 93/13 a Smernice 87/102 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu umožňuje aj bez návrhu uplatniť ustanovenia bez vnútroštátneho práva, čl. 4 Smernice 87/102 stanovuje, že neexistencia údajov o RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

10. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že zotrva na písomných vyjadreniach v plnom rozsahu. Bola toho názoru, že predmetná úverová zmluva nespadá pod režim spotrebiteľských úverov a rovnako poukazuje na ust. §1 ods.2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z., a preto mala za to, že nie je možné rozhodovať o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru. V zmysle ust. § 4 citovaného zákona zmluva neodporuje žiadnemu zákonnému ustanoveniu platnému zákonu v čase jej uzatvárania.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav.

12. Žalobkyňa s právnym predchodcom žalovaného Slovenskou sporiteľňou, a.s. dňa 12.03.2010 uzatvorila Zmluvu o splátkovom úvere č. 0512850316 (ďalej Zmluva o úvere). Na základe uvedenej zmluvy potom právny predchodca žalovaného poskytol žalovanej peňažné prostriedky na úpravu a údržbu nehnuteľností vo forme úveru na bývanie bezhotovostne jednorázovo v celkovej výške 33.000,00 Eur, s mesačnou splátkou od prvého čerpania do 30.04.2010 vo výške 186,97 Eur a do 10.05.2010 vo výške 265,89 Eur splatnou k 10. dňu v kalendárnom mesiaci, s celkovým počtom anuitných splátok 180 od 10.05.2010. Stanovená bola fixná úroková sadzba na obdobie 5 rokov vo výške 6,69 %, spracovateľský poplatok 265,52 Eur a poplatok za správu úveru 2,99 Eur mesačne. Konečná splatnosť úveru bola stanovená na deň 10.04.2025. Úver bol uzavretý s Komplexným súborom poistenia -1 poistená osoba. Predmetný úver poskytnutý žalobkyni na základe Zmluvy o úvere bol zabezpečený záložným právom k nehnuteľnostiam, ktorého účelom bolo zabezpečenie pohľadávok žalovaného z predmetnej zmluvy. Pri uzavretí Zmluvy o úvere na zabezpečenie pohľadávky žalovaného voči žalobkyni zo Zmluvy o úvere, právny predchodca žalovaného ako záložný veriteľ a žalobkyňa a Y. F. ako záložcovia uzavreli dňa 12.03.2010 Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnu zmluvu, na základe ktorej bolo zriadené záložné právo právneho predchodcu žalovaného k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobkyne ako zálohu 1, zapísaných v katastri nehnuteľností Okresného úradu Rožňava nachádzajúcej sa v okrese Y., obec Y., katastrálne územie Y. na liste vlastníctva č. XXXX ako: byt č. XX, nachádzajúci sa v bytovom dome so súpisným číslom XXXX, na ulici S. Č.. XX, XXXXX Y., vchod XX, X poschodie, o veľkosti podielu 1/1, podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o

veľkosti podielu 317/1000 a k nehnuteľnostiam vo vlastníctve Y. F. ako zálohu 2, zapísaných v katastri nehnuteľností Okresného úradu Rožňava nachádzajúcej sa v okrese Y., obec Y., katastrálne územie Y. na liste vlastníctva č. XXXX ako: byt č. XX, nachádzajúci sa v bytovom dome so súpisným číslom XXX, na ulici Š. Č.. XX, XXX XX Y., vchod XX, X poschodie, o veľkosti podielu 1/1, podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti podielu 193/10000.

13. Z oznámenia o začatí výkonu záložného práva zo dňa 06.05.2021 vyplýva, že žalovaný oznámil žalobkyni začatie výkonu záložného práva na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnej zmluvy, ktorou bola zabezpečená pohľadávky právneho predchodcu žalovaného zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0512850316 zo dňa 12.03.2010 formou dobrovoľnej dražby vo vzťahu k zálohu 1 vo vlastníctve žalobkyne.

14. Súd sa tiež oboznámil s Plnomocenstvom č. 2138/20029/CEP, Rozhodnutím Správy katastra Rožňava, číslo vkladu: V 316/10 zo dňa 31.03.2010, Notárskou zápisnicou N 49/2013, Nz 1193/2013, NCRIs 1268/2013 zo dňa 15.01.2013, Výzvou Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 10.09.2020, Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 22.12.2020, a čiastočným výpisom z listu vlastníctva č. 4074.

15. Podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

16. Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

17. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejme s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.05.2010 (v čase uzavretia Zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 1 ods. 2 písm. e/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 10.06.2010, teda v čase uzavretia Zmluvy o úvere, zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do 200 EUR a nad 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere

medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

24. Podľa článku 2 ods.1 písmeno f) Smernice Rady 87/102/EHS z 22.12.1986 o zblížovaní právnych a správnych predpisov členských štátov týkajúcich sa spotrebiteľského úveru, táto smernica sa nevzťahuje na zmluvy o úvere na čiastky nižšie než 200 ECU a vyššie než 20000 ECU.

25. Právna zástupkyňa vo svojom podaní zo dňa 05.01.2022 označenom ako Doplňenie právnej argumentácie k žalobe uviedla, že vznáša aj námietku premlčania nároku žalovaného, čo však na dotaz súdu na pojednávaní zo dňa 14.04.2022 konkretizovala v súvislosti s predmetom tohto konania, tak ako to vyplýva aj zo zvukového záznamu vyhotoveného na pojednávaní, že túto námietku uviedla len okrajovo v súvislosti s iným konaním vedeným na tunajšom súde a len na podporu svojich tvrdení v súvislosti s nariadením neodkladného opatrenia. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd nevyhodnotil takúto námietku premlčania ako kvalifikovanú a s ohľadom na vyjadrenie právnej zástupkyne žalobkyne sa ňou v predmetnom konaní viac nezaoberal. Rovnako právna zástupkyňa na pojednávaní uviedla, že netrvá na vykonaní ňou pôvodne navrhovaných dôkazov, preto súd do Zápisnice o pojednávaní konštatoval, že nebude vykonávať ďalšie dôkazy a vyhlásil dokazovanie za skončené.

26. Z obsahu zmluvy o úvere je zrejmé, tak ako bolo vyššie uvedené že ide o zmluvu o úvere podľa Obchodného zákonníka. Nejedná sa o zmluvu uzavretú podľa zákona č. 258/2001 Z. z., nakoľko v § 1 ods. 2 je negatívne vymedzené, čo nie je spotrebiteľským úverom. Spotrebiteľským úverom nie je úver nad hodnotu 20 000 EUR (písm. e). Keďže žalobkyňa čerpala úver vo výške 33.000,00 Eur a zmluva bola uzavretá 12.03.2010, nemôže ísť o zmluvu spotrebiteľskú uzavretú podľa z. č. 258/2001 Z. z. ale jedine o zmluvu o úvere uzavretú podľa Obchodného zákonníka. Je tiež nepochybné, že vzhľadom na postavenie zmluvných strán išlo o zmluvu spotrebiteľskú, ako túto zmluvu definuje § 52 OZ. Podľa §52 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Z uvedeného vyplýva, že na Zmluvu o úvere a Záložnú zmluvu sa nevzťahujú ustanovenia právnej úpravy spotrebiteľských úverov podľa zákona č. 258/2001 Z. z., tak ako tým argumentuje žalobkyňa a preto nie je možné ani posudzovať, či predmetná zmluva obsahuje náležitosti vyžadované citovaným zákonom. Žalobkyňa v konaní nepreukázala pochybenia pri uzatváraní zmluvy, či akéhokoľvek omylu pri vstupe do záväzkového vzťahu s právnym predchodcom žalovaného, ani to, že by bola nútená do uvedeného záväzkového vzťahu vstúpiť, aby bolo akýmkoľvek konkrétnym spôsobom zneužitá jej postavenie spotrebiteľa. Rovnako nebolo pre tento typ zmluvy v rámci ustálenej súdnej praxe nikdy súdmi judikované, že by práve tento typ zmluvy bol plošne používaný ako štandardná typová zmluva, ktorá zakladá nekalú obchodnú prax právného predchodcu žalovaného a je tak zakázaná. Takéto závery nevyplývajú ani z vykonaného dokazovania. Žalobkyňa nekonkretizuje neprijateľné podmienky okrem tých ktoré by mali byť v nesúlade so zákonom č. 258/2001 Z.z. a súd nemal za preukázané, že by spotrebiteľka mala plniť na základe ustanovení zmluvy s ktorými sa nemala možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, alebo ktoré by neboli individuálne dojednané, ani žiadne iné neprijateľné zmluvné podmienky vyplývajúce zo všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, teda §52 a nasledujúcich, týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa. Čo sa týka argumentácie právnej zástupkyne žalobkyne s poukazom na Smernicu Rady 87/102/EHS z 22.12.1986 o zblížovaní právnych a správnych predpisov členských štátov týkajúcich sa spotrebiteľského úveru a v tomto kontexte aj na Uznesenie Súdného dvora vo veci C-76/10 Pohotovosť s.r.o. proti Iveta Korčkovská, ani závery predmetného rozhodnutia Súdného dvora ako ani samotnú Smernicu Rady nie je možné aplikovať v predmetnom konaní, nakoľko podľa článku 2 ods.1 písmeno f) Smernice Rady 87/102/EHS z 22.12.1986 sa táto smernica nevzťahuje na zmluvy o úvere na čiastky nižšie než 200 ECU a vyššie než 20000 ECU.

28. Vzhľadom na vykonané dokazovanie a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že Zmluva o splátkovom úvere č. 0512850316 zo dňa 12.03.2010 bola v plnom súlade s príslušnými na vec sa vzťahujúcimi právnymi predpismi. Zmluva o úvere je v plnom súlade s požiadavkami kladenými príslušnými právnymi predpismi, neabsentujú v nej žiadne údaje, nie sú v nej žiadne neprijateľné podmienky, zmluvné dojednania nie sú v rozpore so zákonom ani dobrými mravmi a teda zmluva netrpí neplatnosťou. Právny predchodca žalovaného uzavrel so žalobkyňou zmluvu o úvere podľa jej obsahu v zmysle § 497 a nasledujúce zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, podľa ktorého zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky čo do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť za ne úroky. Právny predchodca žalovaného v čase uzavretia zmluvy ani v čase prijatia platieb od žalobcu nemohol vedieť ani predpokladať, že o niekoľko rokov neskôr posúdi súd ním uzavretú zmluvu so žalobkyňou ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá neobsahuje podstatné náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z.z. Z obsahu spisu a žalobkyňou produkovaných prostriedkov procesného útoku nemožno vyvodiť záver, že právny predchodca žalovaného so žalobkyňou konal pri uzatváraní zmluvy nezákonným spôsobom, či s úmyslom uviesť spotrebiteľa do omylu na ujmu jeho spotrebiteľských práv. Na základe uvedených dôvodov a pri aplikácii citovaných právnych predpisov súd dospel k záveru, že úver poskytnutý žalobkyňou nie je ani bezúčelným a bezpoplatkovým a preto žalobe nebolo možné vyhovieť a súdu neostala iná možnosť, len žalobný návrh zamietnuť.

29. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, § 257 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Ustanovenie § 257 CSP upravuje moderačné právo súdu, ktoré sa uplatňuje výnimočne, pričom výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Úspešnou stranou sporu v konaní bola strana žalovaného, ktorá by tak mala nárok na náhradu trov konania voči neúspešnej žalobkyňou. Súd však aplikoval ustanovenie § 257 CSP, a úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, a to z dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v povahe a okolnostiach sporu a to, že žalobkyňa ako zmluvná strana Zmluvy o splátkovom úvere č. 0512850316 zo dňa 12.03.2010, sa dôvodne pokladala za spotrebiteľku a tak sa domáhala ochrany svojich práv, a teda nie je možné jednoznačne pričítať zavinenie za iniciovanie súdneho konania len žalobkyňou, súd preto považoval za neprimerane tvrdé a v rozpore s princípom spravodlivosti požadovať od žalobkyne aj napriek jej neúspechu v súdnom konaní v danej veci náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo

ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z. - Exekučného poriadku).